

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/109/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113234475
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2113234475.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Debt Finace AG, IČO: CHE-100.023.266, so sídlom Alpenstrasse 2, CH-6300, Zug, Švajčiarsko, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Karadžičova 8, Bratislava, proti odporkyni: V. B., nar. XX.XX.XXXX, J.G. C. XXXX/XX, C., T. C. XX, C., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, občianske združenie, IČO: 42 362 962, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, zastúpený: JUDr. Patrik Podhorský, advokát, Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 574,03 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Návrh sa **z a m i e t a** .

II. Odporkyni sa právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

III. Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 92,79 eura, do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ (pôvodne Profidebt Slovakia, a.s.) sa návrhom zo dňa 26.11.2013, doručeným súdu dňa 16.12.2013, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 579,68 eura spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,065% denne zo sumy 571,03 eura od 15.10.2013 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5,00% zo sumy 664,53 eura od 10.01.2013 do 07.04.2013, zo sumy 645,83 eura od 08.04.2013 do 05.05.2013, zo sumy 627,13 eura od 06.05.2013 do 11.06.2013, zo sumy 608,43 eura od 12.06.2013 do 02.07.2013, zo sumy 589,73 eura od 03.07.2013 do 04.08.2013, zo sumy 571,03 eura od 05.08.2013 do 14.10.2013, tak, že úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu prevýšia sumu 995,82 eura, pričom odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy len 5,00% ročný úrok z omeškania zo sumy 571,03 eura do zaplatenia, ako aj nahradiť mu trovy konania.

Pôvodný navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že dňa 27.9.2012 uzavrel pôvodný navrhovateľ so spoločnosťou GE Money, a.s. Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola pôvodnému navrhovateľovi postúpená pohľadávka s príslušenstvom voči odporkyni zo zmluvy „Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere č. 1006951762“ medzi spoločnosťou GE Money, a.s. ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníkom. Na základe zmluvy bol odporkyni poskytnutý úver vo výške 995,82 eura. Postúpenie pohľadávky bolo odporkyni písomne oznámené. Pohľadávka ku dňu postúpenia je vo výške 664,53 eura. Príslušenstvo pohľadávky je ďalej tvorené úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 664,53 eura od 20.12.2008 do zaplatenia vypočítaný podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom k prvému dňu omeškania. Pôvodný navrhovateľ uzavrel s odporkyňou dňa 9.1.2013 Dohodu o uznaní dluhu č. 7413244077, v ktorej odporkyňa uznala svoj záväzok voči pôvodnému

navrhovateľovi vo výške 673,18 eura, pozostávajúci z nesplatenj istiny úveru vo výške 664,53 eura a zo zmluvných pokút, poplatkov, úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu podpísania dohody. Odporkyňa sa zaviazala splatiť uznaný záväzok v 36. mesačných splátkach vo výške 18,70 eura, splatných v termínoch určených v dohode. Odporkyňa však ku dňu spísania návrhu uhradila dňa 08.04.2013 sumu 18,70 eura, dňa 06.05.2013 sumu 18,70 eura, dňa 12.06.2013 sumu 18,70 eura, dňa 03.07.2013 sumu 18,70 eura, dňa 05.08.2013 sumu 18,70 eura, na základe čoho predstavuje nesplatená časť záväzku sumu 579,68 eura. Keďže odporkyňa sa dostala do omeškania so splácaním splátky záväzku o tri mesiace a viac, stali sa podľa článku 4.1 Dohody splatnými všetky záväzky odporkyne, ktoré sa podľa Dohody mali stať splatnými v budúcnosti a navrhovateľovi vznikol aj nárok na zmluvnú pokutu podľa článku 4.1 Dohody, t.j. na zmluvnú pokutu 0,065% z nesplatenj istiny úveru za každý deň omeškania, t.j. zo sumy 571,03 eura od 15.10.2013 (91. deň omeškania sa odporkyne s úhradou splátky istiny Záväzku) do zaplatenia. Výška úrokov z omeškania je určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou podľa článku 4.1 Dohody nepresahovala trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., a ak úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu prevýšia výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy, sa uplatňuje len 5,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy 571,03 eura do zaplatenia.

Uznesením č.k. 16Ro/301/2013-33 zo dňa 19.06.2014 pripustil súd zmenu účastníka na strane navrhovateľa tak, že z konania vystúpila spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o. a na jej miesto vstúpila spoločnosť Intrum Justitia Debt Finance AG. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.08.2014.

Podaním zo dňa 18.12.2014, doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.12.2014, oznámilo občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, IČO: 42 362 962, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na ochranu a podporu práv odporkyne. Proti vstupu vedľajšieho účastníka nemali navrhovateľ ani odporkyňa námietky.

Odporkyni bol návrh s prílohami riadne doručený, k tomuto sa písomne nevyjadřila.

Vedľajší účastník sa vo veci vyjadril v podaní zo dňa 27.02.2015, kde uviedol, že s poukazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka, zákona č. 634/1992 Zb. a zákona č. 258/2001 Z.z. jednoznačne vyplýva, že zmluva je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou, a preto sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Nakoľko zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa ZSÚ, teda trpí viacerými obsahovými nedostatkami podľa ZSÚ, a preto je potrebné ju považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Poukázal ďalej na to že z návrhu nie je zrejmé, kedy a koľko odporkyňa na úver čerpala. Navrhovateľ si v konaní uplatňuje neprimerane vysoké úroky a poplatky za poskytnutie úveru. Takéto dojednania sú v rozpore s dobrými mravmi, a preto sú neplatné. Navrhovateľ sa takýchto nárokov nemôže domáhať, keďže svojou povahou ide o úžeru. Ďalej poukázal na nekalú prax navrhovateľa ohľadom uzavretia Dohody o uznaní záväzku. Má za to, že navrhovateľ dosiahol svojou aktivitou uzavretie Dohody o uznaní v rozpore s dobrými mravmi, keď odporkyni poskytol možnosť splácať dlh v splátkach za súčasného uznania záväzku, čím docielil uznanie dlhu v záujme predĺženia premlčacej doby, i keď odporkyňa zrejme nemala vôbec vedomosť a ani vôľu takéto vyhlásenie učiniť. Vedľajší účastník má za to, že odporkyňa ako spotrebiteľ nevedela, že podpisom takejto dohody navrhovateľ docielil predĺženie premlčacej doby, resp. že premlčaná pohľadávka sa opäť dostane do postavenia žalovateľnej pohľadávky. Je evidentné, že úmyslom navrhovateľa bolo zabezpečiť si pre seba právne isté postavenie na úkor nevedomosti odporkyne ako spotrebiteľa. Z vyššie uvedeného dôvodu je podľa vedľajšieho účastníka Dohoda o uznaní absolútne neplatná a nemožno na ňu v tomto konaní prihliadať. Vzhľadom k uvedenému vzniesol námietku premlčania celého uplatneného práva. Záverom navrhol, aby súd návrh zamietol a zaviazal navrhovateľa nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi.

Uznesením č.k. 11C/109/2014-63 zo dňa 08.07.2015 súd konanie v časti o zaplatenie zmluvných pokút, úrokov a vyčíslených úrokov z omeškania spolu vo výške 8,65 eura, zmluvnej pokuty vo výške 0,065% denne zo sumy 571,03 eura od 15.10.2013 do zaplatenia, zastavil a zároveň pripustil zmenu návrhu tak, že bude rozhodovať o petíte:

„Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 574,03 eura, úrok z omeškania vo výške 8,50% p.a. zo sumy 571,03 eura od 17.09.2013 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný a vedľajší účastník sú povinní zaplatiť žalobcovi trovy konania za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia vo výške 165,83 Eur, a to do troch dní po právoplatnosti rozsudku.“ Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.08.2015.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa návrhom zo dňa 26.11.2013, Zmluvou o revolvingovom úvere a o vydaní a používaní kreditnej karty zo dňa 26.06.2007, Súhlasom a podmienkami spracúvania osobných údajov zo dňa 26.06.2007, Dohodou o uznaní dlhu č. 7413244077 zo dňa 11.01.2013 a zmluvnými ustanoveniami k dohode, Výpisom z obchodného registra č.l. 11, Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok č.l. 13, Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 05.10.2012, Oznámením o zosplatnení dlhu zo dňa 06.11.2013, Návrhom na zmenu účastníka konania zo dňa 13.05.2014, Zmluvou o postúpení zo dňa 31.01.2014, Oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka zo dňa 12.12.2014, vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 27.02.2015, vyjadreniami navrhovateľa zo dňa 10.03.2015 a 21.10.2015, vyjadrením spoločnosti GE Money, a.s., ako aj ostatným obsahom spisu, výsluchom odporkyne, keď keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa a právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a zistil nasledovný skutkový stav:

Zo Zmluvy o revolvingovom úvere a o vydaní a používaní kreditnej karty zo dňa 26.06.2007 vyplýva, že ju uzatvorili spoločnosť GE Money, a.s. a odporkyňa, pričom touto zmluvou sa uvedená spoločnosť ako veriteľ zaviazala poskytnúť odporkyňi revolvingový úver s úverovým rámcom 30.000,00 Sk (995,82 eura) a vydať kreditnú kartu a odporkyňa sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky spolu s odplatom.

Odporkyňa pri výsluchu účastníka potvrdila, že uzavrela so spoločnosťou GE Money, a.s. zmluvu o revolvingovom úvere a zmluvu o používaní kreditnej karty. Podpísala aj dohodu o uznaní dlhu zo dňa 11.01.2013. Prišiel k nim p. Ondriš, dohodli sa na splátkach, bohužiaľ im to však nevychádza, stfhajú im z práce, majú viacej pôžičiek. Ona spoločnosť Profidebt Slovakia nekontaktovala za účelom uzavretia uvedenej dohody. Za ňou prišiel p. Ondriš domov za účelom uzavretia dohody o splátkach. Prišiel za ňou s tým, že je tu takáto možnosť. Povedal, že ak toto nepomôže, bude to postúpené ďalšiemu vymáhateľovi. Pán Ondriš ju neupozornil na to, že by dlh bol premlčaný. Neupozornil ju na to, aké má následky uznanie premlčaného dlhu. Vôbec sa ne bavili o tom, že by dlh bol premlčaný. Pán Ondriš im vyrátať, po koľko by boli ochotní splácať dlh. Rátať to jej aj manželovi, pretože aj manžel mal úver z uvedenej spoločnosti a rovnako ako ona podpísal dohodu o uznaní svojho dlhu.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 OBZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zák.č. 634/1992 Zb.“) (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 53 ods. 1 OZ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 2 OZ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa § 53 ods. 4 OZ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 3 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom v čase vzniku uzavretia zmluvy), veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ (v znení účinnom v čase uzavretia dohody o uznaní dlhu), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 7 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zák.č. 250/2007 Z.z.“) (v znení účinnom v čase uzavretia dohody o uznaní dlhu), nekalé obchodné praktiky sú zakázané. Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

Podľa § 2 písm. u) a r) zák.č. 250/2007 Z.z., (v znení účinnom v čase uzavretia dohody o uznaní dlhu), na účely tohto zákona sa rozumie u) odbornou starostlivosťou úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti, r)

podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil.

Podľa § 4 ods. 8 zák.č. 250/2007 Z.z. (v znení účinnom v čase uzavretia dohody o uznaní dlhu), predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 110 ods. 1 veta druhá OZ, ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa § 111 OZ, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 558 OZ, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

Právny vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou založený zmluvou o revolvingovom úvere je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 258/2001 Z.z. a zákona č. 250/2007 Z.z.). K uvedenému záveru dospel súd z dôvodu, že predmetná zmluva je formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu. Právny predchodca navrhovateľa pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a zároveň ako veriteľ, keď poskytol odporkyni spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a odporkyňa vystupovala ako spotrebiteľ, pretože nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a úver jej bol poskytnutý za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Súd vychádzal aj z toho, že v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzatvorenia zmluvy (§ 23a zák.č. 634/1992 Zb.) sú spotrebiteľskými zmluvami aj zmluvy uzavreté podľa Obchodného zákonníka a že právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou zmluvou je nevyhnutné posudzovať podľa zák.č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) bez ohľadu na to, že predmetná zmluva je tzv. absolútny obchod. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, a tiež ustanovenia zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania podľa

ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa.

V konaní vedľajší účastník na strane odporkyne vzniesol námietku premlčania nároku navrhovateľa, vzhľadom k čomu sa súd najskôr zaoberal dôvodnosťou vznesenej námietky a otázkou premlčania nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva navrhovateľa.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané, v dôsledku čoho sa povinný subjekt môže brániť voči súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Vznesenie námietky premlčania má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti práva, v dôsledku čoho nemožno premlčané právo oprávnenému priznať. Námietku premlčania môže povinný subjekt uplatniť v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia veci. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že spoločnosť GE Money, a.s. ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník uzavreli dňa 26.06.2007 Zmluvu o revolvingovom úvere a o vydaní a používaní kreditnej karty, na základe ktorej zmluvy poskytla uvedená spoločnosť odporkyňi revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 30.000,- Sk (995,82 eura). Odporkyňa sa zaviazala splatiť poskytnutý úver s príslušenstvom v mesačných splátkach vo výške 5% z hodnoty čerpaných prostriedkov splatných k 8. dňu v mesiaci. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2012 došlo k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy vo výške 664,53 eura s prísl. zo spoločnosti GE Money, a.s. ako postupcu na spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o. ako postupníka, a následne Zmluvou o postúpení zo dňa 31.01.2014 došlo k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy vo výške 653,39 eura zo spoločnosti Profidebt Slovakia, s.r.o. ako postupcu na spoločnosť Intrum Justitia Debt Finance AG ako postupníka, s poukazom na čo je navrhovateľ v spore aktívne legitimovaný. Pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa sa stal úver splatným v celom rozsahu, čo vyplýva jednak z návrhu pôvodného navrhovateľa, ktorý uvádza, že úrok z omeškania je počítaný od 20.12.2008, ako aj z ustanovenia čl. 2 ods. 2.2 Dohody o uznaní dlhu, ktorú dohodu koncipoval a na podpis odporkyňi predložil predchádzajúci veriteľ spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o., pričom v texte sa záväzok označuje ako premlčaný. V posudzovanom prípade potom všeobecná trojročná premlčacia doba bola v čase podania návrhu na súd už uplynutá (keďže táto uplynula už pred podpisom dohody o uznaní záväzku dňa 11.01.2013). Navrhovateľ podal návrh na súde dňa 16.12.2013, teda v čase, keď bol celý jeho nárok zo zmluvy o revolvingovom úvere premlčaný. Za premlčané pritom súd považoval aj uplatnené úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

Pokiaľ ide o skutočnosť podpísania listiny pod názvom „Dohoda o uznaní dlhu č. 7413244077 so splátkovým kalendárom“, ktorú listinu podpísala odporkyňa dňa 11.01.2013, k tomuto súd uvádza, že z nižšie uvedených dôvodov považuje právny úkon podpísania tejto dohody (a v rámci toho uznanie záväzku) za neplatné.

Z Dohody o uznaní dlhu č. 7413244077 vyplýva, že túto podpísali dňa 09.01.2013 spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o. a dňa 11.01.2013 odporkyňa. V časti - Postúpená pohľadávka - Záväzok je uvedená výška pohľadávky 673,18 eura, istina úveru 664,53 eura a príslušenstvo pohľadávky 8,65 eura. V časti - Splátkový kalendár je uvedený počet mesačných splátok 36, splatnosť splátok 16. dňa v mesiaci, výška mesačnej splátky 18,70 eura. Neoddeliteľnou súčasťou dohody mali byť Zmluvné ustanovenia na zadnej strane listu. Uvedené Zmluvné ustanovenia sú písané menším písmom ako prvá strana dohody, pričom v Zmluvných ustanoveniach sa v bode 2. Záväzok a uznanie záväzku dlžníkom v odseku 2.2 uvádza, že dlžník vyhlasuje, že týmto neodvolateľne uznáva svoj záväzok voči veriteľovi čo do dôvodu a výšky špecifikované v článku (C), v celkovej výške podľa čl. 2.1 tejto dohody. Toto vyhlásenie dlžník robí s vedomím, že záväzok alebo jeho časť sú v zmysle právnych predpisov premlčané. Dlžník si je vedomý skutočnosti, že ani premlčaním jeho záväzok alebo jeho premlčaná časť nezanikol, trvá naďalej a chce celý záväzok uhradiť. Dlžník si je vedomý právnych následkov uznania premlčaného záväzku alebo jeho premlčanej časti.

K uvedenej dohode súčasný navrhovateľ v podaní zo dňa 10.03.2015 uviedol, že uznanie dlhu bolo podpísané odporkyňou, má písomnú formu, je tu uvedená kauza vzniku dlhu, výška dlhu, ako aj prísľub odporkyne svoj dlh zaplatiť vo forme poskytnutej platobnej výhody. Odporkyňa nebola k podpisu predmetnej dohody žiadnym spôsobom nútená a jej dobromyseľnosť a úprimný záujem na splatení záväzku dokazujú aj súdu predložené úhrady odporkyne na pohľadávku navrhovateľa. Uznanie dlhu podľa § 588 OZ je zabezpečovacím inštitútom hmotného práva, preto ho nemožno označiť za nekalú obchodnú prax.

Nakoľko právny úkon uznania dlhu je právnym úkonom, ktorý bezprostredne nadväzuje na spotrebiteľskú zmluvu, súd má za to, že aj na tento právny úkon je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru.

Súd má za to, že pri uzatváraní dohody, ktorá má formu predtlačenej formulára, došlo k nekalej obchodnej praxi, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti právneho predchodcu navrhovateľa, a ktorá podstatne narušila ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k službe. Právny predchodca navrhovateľa nekonal pri uzatváraní vyššie uvedenej dohody s odbornou starostlivosťou, pretože v konaní nepreukázal (pričom dôkazné bremeno nesie on), že odporkyňa ako priemernému spotrebiteľovi boli akokoľvek vysvetlené (v súlade s požiadavkou odbornej starostlivosti) následky uznania záväzku, a to najmä s ohľadom na jeho premlčanie, resp. dĺžku premlčacej doby. Zároveň je v rozpore s odbornou starostlivosťou umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu a jeho následkoch v rámci textu zmluvných ustanovení písaným menším písmom ako časť o splátkach, čím sa toto vyhlásenie stráca v rámci textu listiny a javí sa ako nepodstatné.

Právny predchodca navrhovateľa takýmto konaním porušil odbornú starostlivosť vo vzťahu k spotrebiteľovi, pretože nekonal na úrovni osobitnej starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, a ktorá by zodpovedala čestnej obchodnej praxi. Zároveň je nepochybné, že právny predchodca navrhovateľa tým, že neposkytol odporkyni podstatné informácie a nevysvetlil jej všetky dôsledky podpísania listiny z jej strany, podstatne narušil ekonomické správanie odporkyne ako priemerného spotrebiteľa, v dôsledku čoho urobila rozhodnutie, ktoré ju poškodzuje, a ktoré by ako informovaný spotrebiteľ inak neurobila. Súd má za to, že nie je dôvodné očakávať, že by sa spotrebiteľ v prípade, že by mu boli poskytnuté podstatné informácie zo strany navrhovateľa, rozhodol podpísať uvedenú dohodu, v čase, keď bol dlh už premlčaný, čím by si zhoršil svoje postavenie a predĺžil premlčaciu dobu až na 10 rokov. Súd nepochybuje o tom, že pri dostatku informácií by odporkyňa uvedenú dohodu nepodpísala. Právny predchodca navrhovateľa nadôvažok sám iniciatívne vyhľadal odporkyňu v mieste jej trvalého bydliska, kde odporkyňa v dobrej viere a snahe uhradiť dlh v splátkach podpísala formulár, ktorý pripravil právny predchodca navrhovateľa a ktorého dosah jej nebol úplne zrejmý, čo vyplýva aj z jej vyjadrenia na pojednávaní, pričom navrhovateľ opak nepreukázal.

Celé vyššie uvedené konanie právneho predchodcu navrhovateľa vrátane zabezpečenia uznania záväzku nemožno hodnotiť inak ako špekulatívne konanie majúce za cieľ zabezpečiť si exekučný titul, keď z obsahu dohody je zrejmé, že jej zmyslom bolo uľahčenie vymožiteľnosti pohľadávky pre právneho predchodcu navrhovateľa.

Súd teda dospel k záveru, že v uvedenom prípade pri uzatváraní predmetnej dohody došlo k nekalej obchodnej praxi zo strany právneho predchodcu navrhovateľa, nakoľko boli naplnené znaky nekalosti obchodnej praxi v zmysle § 7 ods. 2 zák.č. 250/2007 Z.z.. Z uvedeného dôvodu súd Dohodu o uznaní dlhu č. 7413244077 so splátkovým kalendárom považuje za priečiacu sa zákonu (§ 7 ods. 1 zák.č. 250/2007 Z.z. - „Nekalé obchodné praktiky sú zakázané.“), ako aj priečiacu sa dobrým mravom (použitie nekalej obchodnej praxi nemôže byť nikdy v súlade s dobrými mravmi), a preto v zmysle § 39 OZ za neplatnú, a teda nespôsobujúcu žiadne právne účinky. Zároveň je potrebné dodať, že súd nemôže poskytnúť ochranu uplatnenému právu navrhovateľa, ktoré je výsledkom použitia nekalej obchodnej praxi, pretože výkon práv nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ). Vzhľadom k záveru o neplatnosti uznania záväzku odporkyňou nedošlo k predĺženiu premlčacej doby na 10 rokov v zmysle § 110 ods. 1 OZ.

Súd vychádzajúc zo všetkého vyššie uvedeného považoval nárok navrhovateľa na zaplatenie istiny s príslušenstvom, ktorá zostala predmetom konania po čiastočnom späťvzatiach návrhu a pripustení jeho zmeny, za premlčaný, nakoľko navrhovateľ podal návrh na začatie konania po uplynutí trojročnej premlčacej doby, keď vedľajší účastník (ktorého súd považuje za oprávneného vzniesť námietku premlčania, nakoľko tento je zásadne oprávnený na všetky úkony, na ktoré je oprávnený hlavný účastník s výnimkou dispozície s konaním a jeho predmetom, o ktorý dispozičný úkon pri námietke premlčania nejde, pričom tieto úkony robí v prospech a s účinkami pre hlavného účastníka, ktorého v spore podporuje) vzniesol námietku premlčania, na ktorú námietku súd ako na dôvodnú prihladol. Úspešné dovolanie sa premlčania pred súdom má za následok zánik vynúiteľnosti subjektívneho práva, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému priznať súdnym rozhodnutím. Súd preto návrh z dôvodu uplatnenia práva po uplynutí premlčacej doby zamietol a z uvedeného dôvodu ďalej neskúmal opodstatnenosť tohto uplatneného nároku navrhovateľa.

Nad rámec súd poznamenáva, že ak by aj k premlčaniu nároku navrhovateľa neprišlo, nebolo by možné nárok navrhovateľovi priznať z dôvodu, že tento napriek poučeniu podľa 120 ods. 4 OSP, nepredložil súdu listinný dôkaz o platobnej histórii účtu odporkyne, a teda nepreukázal ani, kedy a v akej výške odporkyňa úver čerpala. Súd však z dôvodu záveru o premlčaní nároku navrhovateľa z dôvodu hospodárnosti konania nevykonal dokazovanie navrhovaným spôsobom, a síce vyžiadať si platobnú históriu od spoločnosti GE Money, a.s. „v likvidácii“, nakoľko premlčanie dlhu nebolo zo strany navrhovateľa spochybňované a vyplýva z návrhu i dohody o uznaní dlhu.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 24 OSP, účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa § 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ÚSR“), každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

O náhrade trov konania odporkyne súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá OSP, ako aj podľa ustanovenia § 142 ods. 1 OSP, v spojení s 151 ods. 1 OSP. Navrhovateľ zavinil čiastočné zastavenie konania (nakoľko zbral návrh v tejto časti späť bez bližšieho zdôvodnenia) a zároveň bol návrh v časti zvyšnej uplatnenej istiny zamietnutý, z čoho vyplýva, že plne úspešná v konaní bola odporkyňa, táto si však právo na náhradu trov konania neuplatnila, ani jej v konaní žiadne trovy nevznikli, preto jej súd vo výroku II. právo na náhradu trov konania nepriznal.

O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval v konaní na strane plne úspešnej odporkyne, rozhodol súd podľa ustanovenia § 93 ods. 4 OSP, § 146 ods. 2 veta prvá OSP, § 142 ods. 1 OSP v spojení s 151 ods. 1 OSP, keď vedľajšiemu účastníkovi priznal voči neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania v sume 92,79 eura (odmena advokáta za 2 úkony právnej služby á 38,18

eura (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 27.02.2015) podľa § 10 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z., režijné paušály pri úkonoch právnej služby: 1x 8,04 eura (s poukazom na 1SprV/654/2014 došlo k prevzatiu právneho zastúpenia v roku 2014), 1x 8,39 eura podľa § 16 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z.), ktorú prisúdenú náhradu trov konania je navrhovateľ povinný podľa § 149 ods. 1 OSP zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka.

Pokiaľ ide o samotné právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, súd je toho názoru, že nárok vedľajšieho účastníka je oprávnený, nakoľko v konaní podporoval odporkyňu a vystupoval na strane odporkyne, ktorej právo na náhradu trov konania vzniklo, nakoľko bola v konaní úspešná. Zároveň súd považoval trovy právneho zastúpenia vzniknuté vedľajšiemu účastníkovi za účelne vynaložené trovy, keď vedľajší účastník, tak ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má nesporne právo dať sa v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí, a ktorým môže byť aj advokát, a to bez ohľadu na to, za akým účelom vedľajší účastník vznikol a či sú v jeho radoch zastúpené osoby s právnickým vzdelaním, a to s poukazom na už vyššie citované ustanovenia § 93 ods. 4 OSP, § 24 OSP, ako aj ustanovenie § 47 ods. 2 a 3 ÚSR. Zároveň išlo o účelne poskytnuté úkony právnej služby, keď išlo jednoznačne o úkony smerujúce k ochrane práv odporkyne, a síce prevzatie právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka a vyjadrenie vo veci samej s argumentáciou vzťahujúcou sa na prejednávaný prípad.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.